

et godt Overskud, gaar nu pludselig ned til et stort Underskud, men Grunden dertil er den, som jeg antydede før, nemlig at Udgiften til Indsmeltning og Kassation af den gamle Skillemønt staaer stadig, medens derimod Indtægten ved Udmøntningen af ny Skillemønt er hørt op. Denne Indtægt ved Udmøntning af Skillemønt var 1926—27 brutto ca. 15 Mill. Kr. og i 1927—28 budgetteret til godt 3 Mill. Kr., men i 1928—29 kan den ikke anslaaes til mere end 250 000 Kr., medens Tabet ved Inddragning og Omsmeltning anslaaes til ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Gennem disse Tal er der givet tilstrækkelig Forklaring af, hvorledes den store Omvæltning i Møntens Økonomi er foregaaet.

Holder man sig til Driftsbalancen i snævraste Forstand, altsaa bortset fra Forrentning og Afskrivning, har Statsvirksomhederne i øvrigt paa Finanslovsforslaget et Overskud paa 15 255 000 Kr., men hvis man, som det jo ved Statsvirksomhederne i hvert Tilfælde bør ske, lægger Afskrivningsbeløbet 13 008 000 Kr. til Udgiften, bliver der kun 2 247 000 Kr. tilbage til Forrentning af samtlige Statsvirksomheder. Og ser vi særlig paa Statsbanerne, bliver Overskuddet uden Forrentning og Afskrivning 10 232 000 Kr., men saa godt som hele dette Beløb sluges af Afskrivningen, som er 10 218 000 Kr., saaledes at der intet bliver til Forrentning. Derimod bliver der paa Post- og Telegrafvæsenet, efter at de egentlige Driftsudgifter og Afskrivningen er fratrukket, 2 836 000 Kr. tilbage til Forrentning af en Anlægskapital, som for Post- og Telegrafvæsenet tilsammen kan regnes til ca. 50 Mill. Kr. Det giver en Forrentning af 5,6 pCt., efter at Afskrivningerne er foretaget — en særdeles tilfredsstillende Forrentning. For Statshavnene bliver, efter at Drift og Afskrivninger er fratrukket, 164 000 Kr. tilbage til Forrentning af en Kapital paa ca. $39\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det giver kun godt 0,4 pCt. af Anlægskapitalen. Det er jo ikke tilfredsstillende, men som det vil ses, er det et mægtigt Fremskridt fra de Resultater for disse Statsvirksomheders Vedkommende, som jeg redegjorde for under Statsregnskabet.

Paa § 3, Rentekontoen, er Renteomkostningerne ved Statsgælden anslaaet til 51 680 000 Kr., men dertil maa altsaa, efter hvad jeg tidligere anførte, i Virkeligheden lægges ca. 3 Mill. Kr., hvorved Beløbet vokser til 54 680 000 Kr. mod ca. 60 108 000 Kr. paa Regnskabet for 1925—26.

Paa § 5 er opført en samlet Indtægt af Skatter og Afgifter paa 341 440 000 Kr. mod 384 470 000 Kr. paa Statsregnskabet for

1926—27. Det er Indkomst- og Formueskattens Nedgang fra Regnskabets $128\frac{1}{3}$ Mill. Kr. til Forslagets 100 Mill. Kr., som her er det afgørende. De vil ved at sammenholde Tallene for de sidste Aar se, hvilket mægtigt Svind der er i Formue- og Indkomstskatten. Det er en Nedgang paa 3 Aar, fra 1925—26, da den var $146\frac{1}{2}$ Mill. Kr., til de 100 Mill. Kr., der nu foreslaas. Indkomstskatten gaar efter Finanslovsforslaget her ned fra 87 533 000 Kr. til 63 Mill. Kr. og Formueskatten fra 40 907 000 Kr. til 37 Mill. Kr. Man vil saa maaske spørge, hvorledes det kan blive 100 Mill. Kr., eftersom jeg i Foraaret, den Gang vi drøftede Eftergivelsen af 10 pCt. af Formue- og Indkomstskatten, kun anslog den til 94 Mill. Kr. for Skatteaaret 1927—28. Det hænger saaledes sammen, at den Gang havde vi intet andet at rette os efter end visse Stikprøver, foretaget efter bedste Skøn fra Skattedepartementets Side, og det var disse Stikprøver, som gav et Resultat paa 94 Mill. Kr. Nu kender vi jo fra Midten af September Ligningsresultaterne og har faaet en fuldstændig Opgørelse af dem, og den fører til i Stedet for 94 Mill. Kr. en Indtægt af 103,5 Mill. Kr. Men da disse Beløb erfaringsmæssigt formindskes ved Paaklage og svingtende Betalingssevne — ganske vist ogsaa forøges ved Skatteraadens og Landsoverskatteraadets Rettelser opad, men erfaringsmæssigt er Formindskelserne større end Forøgelserne —, har jeg trods Ligningsresultatet $103\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ikke turdet ansætte Indtægten større end til de nævnte 100 Mill. Kr.

Ogsaa ved de fleste indirekte Skatter viser der sig Nedgang i Forhold til Skatteaaret 1926—27, paa Ølskatten f. Eks. en Nedgang fra 28 140 000 Kr. til 26 500 000 Kr., Tillægsafgiften paa Spiritus fra 28 710 000 Kr. til 26 500 000 Kr., Cigarer og Cigaretter m. m. fra 22 625 000 Kr. til 21 000 000 Kr., Restaurationsskatten fra 16 178 000 Kr. til 14 500 000 Kr. Indførselstolden viser sig derimod meget stabil; med Fradrag af Godtgørelserne var den i 1926—1927 86 690 000 Kr., men paa Finanslovsforslaget for 1928—29 er den opført med 82 500 000 Kr. Dette er i Virkeligheden Stabilitet; for paa Finanslovsforslaget har jo ikke de 4 Millioner paa Luksusskatterne, som jeg før nævnte, kunnet tages med. Lægges disse til, er det omtrent uforandret.

Paa Udgiftsposterne er der, som jeg har nævnt, en Nedgang i Forhold til 1927—28 paa omtrent 11 Mill. Kr. Denne Nedgang fordeler sig selvfølgelig meget ulige. Stærkest gør den sig gældende for de Ministerier,